

setžu Naturu schēm Bolosczam ha tei Śmierczi podczłsném;
pžetož hewak wón nebě wumřecz mów.

128. Polazumańo.

Jězus na Křizju wumře.

Potém Jězus, wedziwšchi, zo nět schitko dofo-
řane jo, zo bó te Pisimo dopelnjene bówo,
řekné: Mi cze šo picž. Stejesche pak tam jene Su-
dowo z Křisawom napelnjene; ha nédém jedén wot
nich bežesche, wza jedén Schwom, napelni jon
z Křisawom, tékné jon na jenu hysopowu Scžinu
t. r. Křežk, dawasche jomu picž, ha řekné: Žja-
kaicze, ladaimó, hacž Elias pžinčž budže joho
delebracž. Eži družé teiž prajachu: Dai bocz,
czemó ladacž, hacž Elias pžinčž budže joho wu-
mžicž.

Jo.
19, 28.

Mth.
27, 48.

Mr.
15, 36.

Mth.
27, 49.

Potém hacž Jězus te Křisawo k sebi wzaw bě,
řekné wón: Wone jo dokońane. Ha zas ž wil-
kim Wosom zawowa prajicže: Wotze, do two-
jej Křukow ja poručam mojoho Duchu! Ha to
wupraischi, tu Wowu žbhili, ha toho Duchu
poda.

Jo.
19, 30.

Mth.
27, 50.

Zastań, ha prai: Ach Jězuso, křž té za mne wumřew
sé, dai mi w swojim Žjasu žbóžně wumřecz! Ja cžu, hai,
cžu za tém tžinčž, zo ta twoja Śmiercž na mni podarmo
bó nebowa. Pžez tu Hórkoscz, kotruž té wuczerpew sé,
děž ta twoja Duscha ž toho Czěwa stupasche, poswótzei mi
tu Hórkoscz teje mojeje Śmiercže, ha směl šo na mojej Du-
šči, děž budže ž mojoho Czěwa wustupicž.

Ha lei, tón Zawěschk wo tém Templu, ta
wosobna, řeńe wupisana, dowha Pwachtu, kotraž nutži
na tém swatém Měscže pžed Durjemi wisasche, roztorže
šo na dwai Křuchai wot Wercha hacž dele, ta
Zemja šo zatžasuwasche, ha te Skawé šo roz-
křekuwachu, ha te Hrowé šo wotewrichu, ha
wele Czěwow téh tam wotpotžuwaczéch Swatéch

Mth.
27, 51.